

POSTANOWIENIE

Dnia 7 września 2016 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dawid Miąsik

w sprawie z powództwa Z. G.
przeciwko Miejskiemu Przedszkolu Nr (...) . w U. o przywrócenie do pracy i
odszkodowanie,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 7 września 2016 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 30 kwietnia 2015 r., sygn. akt V Pa (...),

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2. nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego
pozwanego w postępowaniu kasacyjnym.**

UZASADNIENIE

Wyrokiem z 30 kwietnia 2015 r., V Pa (...) Sąd Okręgowy w S. oddalił apelację Z. G. (powód) wniesioną od wyroku Sądu Rejonowego w S. z 20 stycznia 2015 r., V P (...), oddalającego powództwo o przywrócenie powoda do pracy, zasądzenie wynagrodzenia za czas pozostawania bez pracy oraz przywrócenie terminu do wniesienia odwołania od wypowiedzenia. Sąd Okręgowy rozstrzygnął także o kosztach postępowania, zwalniając powoda od ich uiszczenia.

Skargę kasacyjną od powyższego wyroku Sądu Okręgowego wniósł powód, reprezentowany przez pełnomocnika z urzędu, zaskarżając go w części oddalającej apelację.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pierwotnie został oparty na przesłance oczywistej zasadności skargi, następnie zaś w wyniku wykonania pisma o uzupełnienie braków skargi kasacyjnej pełnomocnik powoda podniósł wystąpienie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego, sprowadzającego się do pytań: czy specyfika zaburzeń depresyjnych, których dolegliwości powód odczuwał mogła stać się bezpośrednią przyczyną uchybienia terminowi do złożenia odwołania od wypowiedzenia stosunku pracy oraz czy niezłożenie w terminie skutecznego odwołania od wypowiedzenia stosunku pracy, biorąc pod uwagę dolegliwości, które odczuwał powód, można określić mianem działania niezawinionego?

W odpowiedzi na skargę kasacyjną powoda Miejskie Przedszkole Nr (...) w U. (pozwany) wniosło o odmowę przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania oraz o zasądzenie kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

Skarga kasacyjna nie kwalifikowała się do przyjęcia celem jej merytorycznego rozpoznania.

Na wstępie Sąd Najwyższy zaznacza, iż wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został skonstruowany w sposób wysoce nieprecyzyjny. Pierwotnie bowiem wyznaczony w sprawie dla powoda pełnomocnik z urzędu podnosił oczywistą zasadność skargi, nie przedstawiając jednak uzasadnienia dla tej przesłanki przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Następnie w wyniku wadliwego wykonania wezwania do usunięcia braków skargi, tj. uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania, ten sam pełnomocnik sformułował istotne zagadnienia prawne, nie odnosząc się w żaden sposób do pierwotnie podnoszonej oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. Zaznaczyć należy, że pełnomocnik nie uzasadnił także i tej przesłanki przyjęcia skargi do rozpoznania.

Sąd Najwyższy, w obliczu powyższych rozważań stwierdza, że z uwagi na brak uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, obejmującego zarówno oczywistą zasadność skargi, jak i wystąpienie w sprawie

istotnego zagadnienia prawnego, pełnomocnik powoda nie wykazał publicznoprawnej potrzeby merytorycznego rozpoznania skargi kasacyjnej.

Pełnomocnik powoda nie wnosił o zasądzenie kosztów zastępstwa procesowego tytułem pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Na zasadzie art. 102 k.p.c. Sąd Najwyższy postanowił nie obciążać powoda kosztami zastępstwa procesowego strony przeciwnej.

Mając na względzie powyższe rozważania Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.